

(Everyone lives by do or die,
there's no one with time to laugh or cry.
There's no one to tell us what we're living for...)

V mlze údolí, Praha adresa,
nádech sídlištní, bydlím u lesa.
Sto věží nad mlhou, státem ve státě,
znavenej patriot, tenisky na drátě.
Hladovej taxikář, dealerem nula sedmiček,
neschopnej městskéj fízl, jen další svědek potyček.
Zaťatej fanda gymu, plní si kvótu dalším konfliktem,
na zemi fella v krvi, spoldick je spokojen.
Křik na hřišti, jsem malým cigánem,
víkend u Playstationu, dítětem s panděrem.
Manželem nad ženou, krčí se v rohu strach,
věří, že změní se rány a vodky pach.
Řidičem ve frontách, nervy a času zmar,
odkazy na fastlife, nebrat život jak dar.
Rodiny sterilní, práce, pak zábava,
neděle v nákupním, Cola, Cheese, poprava.

Vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.

Okej, já vím, kde bydlím,
Libeň znám jako křesťan bibli.
Okolí v pytli, nosí i oni sami,
páč v pytli tolik jedů, že se div ještě nevypli.
Ale nač se piplat v tom,
co bůh vyblil, co bůh vyblil.
Já vím, kde bydlím, ale kde bydlej oni, to nevím,
stáje přece musí mít každá z těch konin.
Jen pojď na mě zvonit a já vrhám na tebe blesky
se sluchátkem telefonním,
pak ti předvedu v jaký zbroji teď chodím.
Fízle, bejt sebou, tak ty strašáky honím,
jestli šáhnou na mou mámu, tak bejt váma se bojím.
Ne, tímhle si ego nehoním, ale stojím za těma svejma,
kvůli nim budu na smrt jdoucí Ronin.
A tak chci pozdravit hood, tolik nevyplněnejch snů,
odcizenejch sum, přetvářky stupidních kund,
i tak to tu miluju furt, oddanost rodině a psům,
mý lidi, jste tu?

Já vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.
Já vím, kde bydlím.

(Everyone lives by do or die,
there's no one with time to laugh or cry.
There's no one to tell us what we're living for...)